

مروری انتقادی بر نحوه ارزیابی سرمایه فکری

سید حسین نورحسینی نیاکی^{۱*}، سینا خردیار^۲، کیهان آزادی هیر^۳

۱- نویسنده مسئول: دکتری تخصصی، گروه حسابداری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

۲- گروه حسابداری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

۳- استادیار دانشگاه، گروه حسابداری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

چکیده

در حال حاضر هنوز یک سیستم شاخص ارزیابی کامل سرمایه فکری در میان شرکت ها وجود ندارد. فقدان چنین سیستمی مانع از تبدیل تدریجی سرمایه به ارزش شرکت می شود. در این مقاله در تلاش این هستیم که یک سیستم شاخص ارزیابی موثر و عینی برای سرمایه فکری را معرفی کنیم. بر این اساس، ۱۳ شاخص از سه بعد سرمایه فکری (به عنوان مثال سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری و سرمایه ارتباطی (مشتري)) انتخاب شدند و یک سیستم شاخص ارزیابی را تشکیل دادند. پس از آن پیشنهاد می شود سیستم شاخص ارزیابی با دو الگوریتم یادگیری ماشینی (ML)، یعنی روش جنگل تصادفی (RF) و ماشین بردار پشتیبان (SVM) مورد ارزیابی و تایید قرار گیرد. نتایج سیستم شاخص ارزیابی مطروحه در این مقاله می تواند طبقه بندی سرمایه فکری شرکت ها را بهینه کند و از نقص های ذهنی در ارزیابی کیفی جلوگیری نماید. نتایج این تحقیق شفافیت جدیدی را در تصمیم گیری و مدیریت علمی شرکت ها ایجاد می کند.

واژه های کلیدی: سرمایه فکری، ارزیابی، دانش، سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری